

בזבזי אדר

פרשת נצבים וילך תשפ"ז
שנה ל"ג גליון ח'

הדח"נ מוצש"ק ר"ת

י-ם 7.35 6.24

ב"ב 7.38 6.39

1509

יו"ל ע"י מכון "דובב מישרים"

n4183604@gmail.com

ת.ד. 5262 ירושלים

אמרות טהורות

מספח"ק על פרשת השבוע

נא לשמור על קדושת הגליון

מימך היינו הושענא רבא שהוא זמן שאיבת מים בבית השואבה, וגם אז נידונים על המים, ואמר בסוף אם יעברו אח"כ על מצות ה' ויחזרו לכסלם או יעשו אף ה' וגו'. ואין להאריך.

ראה נתתי לפניך היום את הברכה ואת הקללה את החיים ואת המות נתתי לפניך ואת החיים, נתתי להבין לשון נתתי לשון מתנה אך איזה שייכות יש לגבי היפוכה של הברכה ולגבי ההפכה של החיים ל"ע, ובשלי"ה מקשה עוד על הברכה הניתנת לאדם בזה, והלא בנוגע שבעולם שאם אדם תועה בדרך ורוצה לדעת את הדרך אשר ילך בה ולפניו דרך המלך שבה הוא סמוך ובטוח מפני מכשול ודרך שניה היא דרך עקיפין שגנבים ולסטים שכחים בה האם יש צורך להוסיף ובחרת בחיים, אולם האמת היא שגם הדרך השני' היא בכלל מתנה אמנם לא כמו מתנת חיים כדברי הגמ' (ברכות ה' ע"א) לעולם יריגו אדם יצר טוב על יצר הרע שנאמר רגזו ואל תחטאו אם נצחו מוטב ואם לאו יעסוק בתורה נצחו מוטב ואם לאו יעסוק בקריאת שמע נצחו מוטב ואם לאו יזכור לו יום המיתה, ומכאן התועלת לאדם לזכור יום המיתה, שני סוגים בכני אדם יש אדם האוהב התורה וידוע כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה והוא מתפלל ולומד משום שהוא מכיר שזה חיותו וידוע כי אדם בלי תורה כנוף בלי נשמה, ואם יודע ומרגיש זאת הוא משריש את הדברים גם בכני ומחנך אותם ברוח של אהבת התורה וחיבת התורה כי חפץ חיים הוא ורצונו בטובת בניו אחריו, כי בלי תורה ח"ו אין חיים קרובים חיים, אולם ישנם כאלה שהם אנשים ישרים אולם חסרה להם אהבת התורה חיבת התורה והם מעדיפים לחפש תכלית מקצוע או פרנסה וכאשר אומרים לו כיצד נהגו אבותיך הוא טוען כי נשתנו הזמנים ח"ו מתוך רצון להתעלם כי תורתנו הק' היא נצחית, ובירושלמי ברכות (פ"ט ה"ה) מצאנו עת לעשות לה' הפרו תורתך ר' נתן מסרס קראי הפרו תורתך עת לעשות לה', ר' חלקיה אומר בשם ר' סימון העושה תורתו עתים הר"ז מפר ברית פי' דברי חז"ל הוא שכל הטוען שנשתנו הזמנים העושה תורתו עתים הרי הוא מפר ברית כי התורה לא ניתנה לזמן מסוים או לתקופה מסוימת, וגם אלה אשר נטו מהדרך וישרו וחיפשו להם דרך עקלקלות הרי בסוף ימיהם גם הם נוכחים לדעת כי לא ניתן להיות יהודי ללא תורה אולם לתורה אולם לאבדו לבם איחרו ומועד, הבנים הרחיקו ללכת, ואת הנעשה אין להשיב. וזה"פ בפ' ראה נתתי לפניך היום אני מציע לפניך שני דרכים את החיים שתידיבק בתורה שהיא תורת חיים ואת המוות שתזכור יום המיתה וברוב אהבתי אליכם מציע אני לפניכם ובחרת בחיים שלא תחכה עד וכו'.

(מין הרב מטשעביץ ז"ע)

ימי הרחמים והסליחות

כ"ק מן מחיר"ד מבעלי"ז ז"ל אמר הטעם שמתחילין לומר סליחות מיד אחר שבת, דהנה אנו אומרים בסליחות באלו פנים נשפוך שיחים, ואי' במדרש דבשבת ברכו לאדם במאור פנים ואינו דומה מאור פניו של אדם בשבת לאור פניו של אדם בחול, וקדושת שבת מסייע לנו לפתוח פינו לומר דיבורים לפני כסא כבודו ית"ש, ועיין בלקט יושר שכתב הטעם שמתחילין אחר שבת, כי נהגו כל אדם ללמוד בשבת, וכדאי' דשבת הוא בן זוגה של התורה שאז פנויים ממלאכה ולומדים תורה, ולכן טוב להתחיל ביום א' כי העם שמחים מחמת מצות התורה שהם לומדים בשבת, ואייתא דאין השכינה שורה אלא מתוך שמחה של מצוה.

(תמידים כסדרם)

הכתיבה והחתימה של ראש השנה ויום הקדוש הוא מתחיל מיום א' של סליחות.

(אמרי קדוש, סטרעליסק)

אתם נצבים היום מולכם לפני ה' אלקיכם (כ"ט ט). פרש"י שזהו כהמשך לקללות דפרשת כי תבא, 'לפי ששמענו ישראל מאה קללות חסר שתיים חוץ ממ"ט שבת"כ הוריקו פניהם ואמרו מי יוכל לעמוד באלו, התחיל משה לפייסם אתם נצבים היום, הרבה הכעסתם למקום ולא עשה אתכם כלייה, והרי אתם קיימים לפני: היום - כיום הזה שהוא קיים והוא מאפיל ומאיר כך האיר לכם וכך עתיד להאיר לכם והקללות והיסורין מקיימין אתכם ומציבין אתכם לפניו. וביאר הגה"ק רבי שלמה קלוזר זצוק"ל ע"פ הפסוק בפרשת ויקרא 'נפש כי תחטא, ושמעה קול אלה, והוא עד או ראה או ידע, נפש שחוטאת, ושמעה פרשת כי תבא, שהוא קול אלה רח"ל, והוא עד, - שאבריו של אדם מעידים בו, ונשמתו של אדם מעידה בו, והוא אתם נצבים היום כולכם, כשאדם צריך לעמוד להעיד על מעשיו. וכשעמד מהרש"ק להוכיח את עדתו קודם הימים הנוראים, אמר איך אעמוד ואוכיח אתכם לתקן מעשיכם, הרי תאמרו לי 'קשטו עצמך תחילה'. אך אומר לכם ע"פ משל לרופא העיר, שהיו כל בני העיר מחשיבים אותו למומחה גדול ברפואה, פעם אחת הכיר הרופא שהוא עצמו חולה במחלה גדולה בצריך רפואה, והרי אין חבושי מתיר עצמו מבית האסורים, והוא ידע שבמלברג יש רופא גדול, שיוכל לרפאותו. אך עולה הון עתק להביא את הרופא מלמברג העיר הגדולה עד למקום עיירתו הקטנה. מה עשה, מצא עצה לנפשו, כשעבר ברחוב ראה את עשירי העיר מטיילים ברחוב, הסתכל להם עמוק בעיניים ועשה פנים רציניות ואמר להם 'לפי הערכתי אתם צריכים רופא באופן דחוף, העשירים נבחרו ואמרו זה לזה, כפי הנראה שתינו משהו לא טוב. מה עשו העשירים, קראו לרופא המומחה הגדול מלמברג, הוא בדק אותם וראה שהם בריאים ושלמים, שאל אותם הרופא, מדוע קראתם אלי. אמרו לו העשירים, הלא פלוני הרופא הגדול אמר לנו כך. הלך המומחה אל הרופא ושאל אותו מדוע עשית כך? אמר לו הרופא, אומר לך האמת, מכיון שאני הוצרכתי אלך באופן דחוף, ולא היה ביכולתי לקרוא לך לביתי, ולכן עשיתי בתחבולה וערמה שתבא לביתי. [מכובן שאסור לעשות כן, וממילא המעשה לא היה מעולם]. כך אמר מהרש"ק לעדתו, עמדו וראו, אני רופא העיר אבל אני בעצמי צריך רפואה גדולה מאד, הרפואה היא התשובה. ואני מעורר אתכם תשובה בתשובה כדי לעורר את עצמי. כך אמר משה רבינו לבני ישראל, באמת עוררתי אתכם בתשובה כדי שאני אשוב בתשובה.

(הגרמ"ר רייזמן שליט"א)

אתם נצבים היום (כ"ט ט). ע"ד מוסר השכל בהעומדים לפני השי"ת בימים הנוראים עד עברו ימי החג והושענא רבא, ואז חוזרים לכסדרן להבליהם והלואי ולא ישובו וישבו באחרית ימיהם, ואם כי אותה תשובה אינה נרצית כ"כ מ"מ אינם מבערים כ"כ חמת ה' כי כל אלה יפעל פעמים ושלש ולא יותר כדכתיב (איוב ל"ט ט) כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר להשיב נפשו מני שחת לאור באור החיים. ואחרי ששבו וחוזרים לכסלם הרי מהרה חיש נתמלא סאתם אחרי שנה ושנתיים שעברו עליהם פעמים ושלש שיפעל עם גבר, ומרבים להבעיר חמת ה' וקנאתו בם. וזהו אתם נצבים היום כולכם שהוא ראש השנה הנקרא היום וכדמפרש לפני ה' אלקיכם, ואז עומדים הכן כלם לפני ה' הראשים ושבטיכם ואינו [אלא] רק מחוטב עצץ, פי' מר"ה שהוא זמן חיטוב עצים פי' חיתוך גז"ד של אנשים הנקראים עצים האדם עץ השדה, אדם נידון ברה"ה, עד שואב

חיות הדרת עולם חיות יעמיד במשפט כו' אם כבשים אם עבדים, אם כבשים רחמנו כרחם אב על בנים. אם עבדים יניינו לך תלוינו כו'. שראוי לעורר שהרי ביום ראש השנה אנו מתפללים מבוקר עד חצות ואנו שואלים מהקב"ה כל צרכנו, ולא בושנו ממנו, ואירובי אנו מתחנאים עליו כבן שורא מתחנא על אביו, ועשיתי בזה הנחנו הדבר בספק: אם כבשים אם עבדים? היה לנו לשאול מהקב"ה שיחשוב לנו כבשים, אכן אמר לנו בתורה: 'בני כבורי ישראל' (שמות יב, כב), וכדאי שהבן הוא יותר מהעבד, והיה לנו לומר שיחשוב לנו כבשים וירחמנו וכדאי האב

(כ"ק מרן ראש הישיבה זצוק"ל, רעוא דרעוין שבת שובה תשנ"ח)

צדק מלך שלם" שעי'
יתה צדיקת אזי מלך
מן אדמור' מוטשקא ז"ע)
בעלזא הר"ג מוה"ר
רבי משה רבי יעקבס'
רבי נשואיו לא נתקיימו
גיע לבראד אש האהלים
והאמטצטובל' להטיף
ושם, והלך מוה"ר' (אף)
ידיד) ביחד עם זוגות
לבקש שיעתיר בעדם,
מבורה שילוד להם בן
נולדה להם בת הלא אז
העניא ילד, וכך הריא
נחת איך אביה ואמה
הענין שהמדין הק'
לא כיון במדויק, תתחא
דיק האט פאר זעהן מיט
לד הבן שיאר פני תבל'
(מעיינות השטחה, זונערל)
הגדול הר"ג ר' לייבוש
גבה אלו אוכל לא, מאין
על בימי לעלומינו הייתי
זה היה לך? ויען הר"ג
קירי, כי כאשר נעשיתי
ק' רבי אלעזר מאמטצטובל
שמותי, ומאז צלחתי על
(מבדק דש)
הר"ג רבי שלמה לוצקער
בלבו רשפי אש וחשק

ד"ר ז' הרה"ק רבי מאיר'ל מפרימישלאן זי"ע אמר לפרש

מכתרה של תורה. ע"כ נסעו אנשי עיר בעלזא אל הרה"ק מלובלין לשאול בעצתו את מי יבחרו לאב"ר, והציע לפניהם את הרה"ק רבי שמואל האנשינסקי הנ"ל לאסוף חתימות על ה"קאנסוס" אשר רצו לשלוח אליו, ובואם להגה"ק רבי אהרן הנ"ל שיחתום על ה"קאנסוס" שמעה אשתו מזה, ונגשה אליו ותעמר לו: "אתה תהיה נכנע תחת אברך עול ימים כמוהו, לא תהיה תפארתך על הדרך הזה, ורצוני כי אתה תשב על כסא הרבנות", וכאשר הפצירה בו עד בוש, הוכרח למרות רצונו לקבל עליו את עול הרבנות, וכאשר נודע הדבר להרה"ק מלובלין זי"ע, אמר: "חל"ל אמרו (אבות א"י) אהרן היה רודף שלום, וכאן אנו רואים ההיפך כי 'שלום' רודף את 'אהרן', וכן היה, כי הרה"צ רבי אהרן א' האריך ימים על כסא הרבנות, ונפטר תיכף ביום א' דר"ה תקע"ז, ואז נתקבל רבינו בשנת תקע"ז לאב"ר בעלזא.

הרה"ק רבי אייזיקל זידיטשבער האט זיך משדך געווען מיט'ן **שטיטלער בעלזער רב**. איז געווען א פסח וואו ס'זאל זיין דער תנאים, די בעלזער חסידים האבן געוואלט אז ס'זאל זיין אין בעלזא און אין זידיטשוב האט מען געוואלט ס'זאל זיין אין זידיטשוב. האט רבי אייזיקל זידיטשבער געשיקט צום מיטעלער רב: כ'בעהט אייך, כ'קען נישט גיין אין מקוה יעדן טאג וע"כ גיי איך יעדן טאג נאר ביז דער עקסטער הימל, אין דעם זיבעטן הימל קען איך נישט גיין ווייל כ'קען נישט גיין אין מקוה (מפאת זקנותו). האט מהר"י מבעלזא געזאגט: אויב אזוי, קום איך אויף זידיטשוב! נאכ'ן תנאים האבן די בעלזער חסידים געוואלט איהם אריינפירן אין א דערפל דערנעבן צו איבערנעכטן (אצל אחד מאנשי שלומו). האט רבי אייזיקל זידיטשבער איהם געזאגט: מחותן, איהר ווילט דאך אודאי א נייע פרישע בעט, איך האב אזא בעט, בלייבט דא, וחסכים מהר"י. האט ער איהם אריינגעפירט צו דעם בעט פון זיין ערשטע אייניקל הרה"ק רבי **עניש בעל המלכוש לשבת ווייט וועלכער האט חתונה געהאט נישט לאנג**. ווען ער איז אריינגעקומען אין דעם שטוב האט מהר"י געזאגט: "איהר דער שטוב שמעקט 'פון קדושה! און ער איז געשלאפן דארט איבערגעגאנגען, פארטאגס האט איהם רבי אייזיקל געפרעגט: ווי אזוי האט " דער מחותן זיך געפירט?" "זאגט ער: כ'האב מיך גוט געשפירט. זאגט רבי אייזיקל: **כ'האב געהערט די נאכט א דרשה פון איינער טאטן דעם שר שלום בשמים**, כ'וועל אייך איבערזאגן די דרשה". און ער האט איהם איבערגעזאגט, און מהר"י האט זיך זייער געפרייט.

(כ"ק אדמו"ר מטאה צוק"ל, בחצר הקודש סקוירא פרשת ראה תשנ"ה)

ס'איז א פלא אז אזוי די סתם תורות וואס ס'מקובל פון חסידים פונעם ערשטן בעלזער רב זענען געווענטליך נישט אזוי ווייט קבלה'דיגע זאכן, און אין לב שמח פון זיין איידעם דער אלעסקער זענען דא הייבש תורות פונעם ערשטן בעלזער רב אויף אביסל קבלה'דיגע ענינים. און בעלזא בכלל איז נישט געווען אזוי דער דרך פון קבלה'דיגע ענינים ביי די תורות, אבער דער לב שמח ברענגט פונעם שווער כמה תורות און ענינים אויף קבלה'דיגע ענינים.

אחד בא לפני הרה"ק רבי שלום מבעלזא בבכיה גדולה על צרת נפשו מבנו הגדול ששר מן הדרך, והוכרח לגרוש מביתו, והלך מדיחי לנפש עד שירד לדיוטא תחתונה רח"ל, ועומד להינשא לנכרית ח"ו. ואמר

לו הרה"ק שיתחיל לקרבו ולהחזירו לביתו ויראה להביאו אליו, כשהזר לעירו מצאו שהוא מסתובב ברחובות לבוש בלאים בעירום ובחוסר כל, והחזירו לביתו והאכילו והשקהו ותפר לו בגדים חשובים עד שנתקרב אליו, וביקשו שיסע עמו אל הרבי, וענה הבן שמסכים לנסוע עמו, אך אם אתה חושב שרבי יניאני מצוני לעינא עם הנכרית טועה אתה בזה... בבואם לבעלזא קירבו הרה"ק ושאלו - האין אינו מתיירא להינשא לבת אל נכר אולי היא ממשפחת רוצחים ולסטים, וענה הלה: שהוא מכירם והם אנשים מהוגנים. ואמר לו הרה"ק: בכל זאת היות ואתה הולך לבין הנכרים שהוא מקום סכנה, לכן קח לך בזה טלית קטן מצויץ ותלבשנו מתחת בגדיך, ויהי לך לשמירה... לדבר קטן כזה הסכים הלה וכן עשה. וצויה הרה"ק לאביו שילך לחתונת בנו. במסיבת הנישואין ישב האב השבור בשולחן לבדו מן הצד, ואילו הבן החתן השתחרר והתהולל עם חבר מרעיו, בתוך כך החם לו והתחיל להזיע ופשט את בגדו העליון, ועדיין לא הוקל לו, ופשט גם את כתונתו ונתגלה הטלית קטן על גופו... כשראו את הנכרים התחילו לגדפו ולהכותו שהוא בא לרמותם וכי נשאר יהודי בסתר, ולולי שאביו היה שם לא היה נשאר ממנו שריד, וגרשוהו בחרפה ובבוז, וברח מהם וחזר לבית אביו ואל צור מחצבתו. (מאמר מרדכי, סלאנים)

הגאון רבי שמואל סלאנט סבל על היראות והיו לו יסורים גדולים בתקופת יומו, ובהתקיימות עם הרופאים יעצוהו להחליף את האויר לאיזור חם יותר ולהתיישב באיטליה או בארץ ישראל, והחליט לעלות לארצה", ובדרכו לארץ עבר דרך בעלזא, ובקבלת שבת בעת התפילה בעת שעמד והתפלל, והרגיש כאבים מאד חזקים בכתפו, וניגש אליו הרה"ק השר שלום ועבר עם ידו הק' על כתפו במקום שכאב לו, והכאב עבר כלא היה, ולחש לו הרה"ק מבעלזא: ירושלים ווארט אויף איהר, לימים ביה"ק נתלבטו על אחד אם הוא כהן, נאמר להגר"ש סלאנט שהלה עלה לזיכרון אצל השר שלום מבעלזא, אמר הגר"ש "אין בודקין מן המזבח ולמעלה.

שמעתי בשם אדמו"ר רבי שלום מבעלזא זללה"ה, שאמר שכל היראת שמים שלו, הושפע עליו מחמת התמדתו בלימוד הטורים עם פירוש בית יוסף, ובפרטות בלמדו טור אורח חיים, היה שמים יראת שמים במדה גדושה. כן הוגד לי מאנשי אמת.

(אהרל אילמלך)

כאשר קרא הרה"ק רבי שלום מבעלזא זי"ע"א את המגילה בחג הפורים, היה קורא את הפסוק, להיות כל איש שורר בביתו", פעמים, בפעם הראשונה בש"ן שמאלית, ובפעם השנייה בש"ן ימנית. ואמר, כי תיבת "שורר" בש"ן ימנית, הוא מלשון ראה והבטה, ועל דרך שנאמר (במדבר טו ט) כי מראש צורים אראנו מבטעות אשורנו וגו'. והכוונה, "מען דארף אריין קוקען אין שטוב" [שצריך כל איש לראות ולהביט בתוך ביתו] שיהיה לו מעשים כדת של תורה.

יודע הסיפור שסיפר "חזק זקני אדמו"ר מהר"י מבעלזא זי"ע על כ"ק אא"ז מן אדמו"ר מהר"ש זי"ע, שהיה דר בסקאהל בהיותו אברך, פעם אחת בראש השנה, כשהלך מבית המדרש לבימה בשעת הפסקה לפני תקיעת שופר, עבר ליד המז"ל שעמדו שם באמצע תקיעת שופר, והרגיש שהתקיעות הללו בוקעות רקיעים, ואמר שהוא מכיר את הבעל תוקע ולא בר הכי הוא, אבל זכה לכן מכח

הציבור, כאשר סיפר כ"ק זקני ז"ל את הסיפור הזה סיים: פלא, שלא עלתה על דעתו של כ"ק מרן מהר"ש, שהסיבה שהתקיעות הללו בקעו רקיעים היא כיון שהוא עבר דרך שם בשעה זו...

(כ"ק אדמו"ר מבעלזא שליט"א)

להרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זי"ע היה בן א חתן, ושמו ר' יצחק אייזיק. ואחר פטירת הרה"ק, הסתופף ר' יצחק אייזיק בצל קודש הרה"ק רבי שלום זצ"ל מבעלזא, תלמידו של הרה"ק מסטרעליסק זי"ע. ואותו ר' יצחק אייזיק היה עני גדול, וגם היה לו בתולה, גדולה בשנים, ולא היה בידו לפורטה, ותמיד התנצל ר' אייזיק לפני הרה"ק רבי שלום, כי הוא מצבו הרע, וביחוד מנשואי בתו. פעם אחת קרא הרב הק' רבי שלום אליו את ר' אייזיק, ויאמר לו, שישע לעיר בארדיטשוב, ושם יסור אל בית עשיר אחד, אשר הגיד לו שמו, והעשיר הזה יתן לו כל הצערכות על הנשואין. וכן עשה, ואחר עמל וטורח הרע, בא לבארדיטשוב לבית העשיר, והיה כראותו בעל הבית רץ לקראתו כליט מכירו מימים מקדם, ויאמר לו: הלא אני מחכה לכם מכבר בכליון עינים! וצוה שינתנו לו לאכול ולשתות, ומקום לנחם מנורת הדרך. ולמחרת שאל את ר' אייזיק, כמה צריך לו על נשואי בתו, ונתן לו כל הצורך במזומנים, ואחר כך אמר לו, כעת נסע יחד להרב הק' רבי שלום מבעלזא. ובדרך סיפר לו, כי הוא היה חשוך בנים זי"ע, והיה נוסע תמיד

להרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זי"ע, ועל ידי הפצרות ובקשות לרבי אורי, הבטיח לו שיפקוד אותו הש"ת בבנים, וכן היה, כי נולדה לו בת, והיה שמחה גדולה. אולם כאשר נתגלה הבת, נהפכה שמחתו לתוגה, כי נטרפה דעתה רח"ל, ומחמת זה לא הניחה אביה לצאת החוצה, רק כבשה בחדר אחד מיוחד, למען לא יהיה לבזו, פעם אחת בערב שבת קודש, כאשר הלך האיש מבית המרחץ, עבר לפני החלון שישבה שם בתו, ופתחה בתו חלונה, וקראה לו שיקרב אצלה, כי יש לה דבר נחון לדבר עמו, והוא חשב בדעתו, אולי נתפראת ושבה לדעתה, ויקרב אל החלון לשמוע את שול נהניו, לו, אך היא פשטה את ידה, וטרפה לו על פניו. - והמשיך העשיר לספר לו - מאז נצטערתי מזה, וחזרתי לביתי, ומרוב צער נפל עלי שינה, ואחולם, כי עליתי למרומם, והגעתי עד היכל אחד, ושם ראיתי את הצדיק רבי אורי, ונגשתי אליו, ודברתי אליו בתלונה גדולה, על כי ברכתו נהפכה רח"ל לקללה, כי יש לי עגמת נפש גדול מבתי שאינה בקו הבריאות. ויען לי רבי אורי, כי הוא כעת לאחר פטירתו, רחוק מעולם התחתון, ואין ביכולתו לעשות לי טובה, לכן אקרא לעת קבלת שבת, אז יבוא לפה הצדיק רבי שלום מבעלזא, ואחר עזונו בחיים, ויוכל לעשות לי טובה. והיה לאהר איזה שעות, ושמע הקול בהיכל: פנו מקום לרבי שלום מבעלזא, כי יבוא לפה לעת קבלת שבת! ואחר קבלת שבת, יוגש רבי אורי עמי לרבי שלום, ואמר לו כי מבוקשתי, והשבי רב שלום לרבי אורי, כי ר' אייזיק בא אצלו, ואין לו שום מקור מאין להשיא את בתו הבתולה, לכן הוא רוצה אשר האיש הזה יתן לו אייזיק כל הוצאות הנשואין, ואז תתפארה בתו. אז עניתי להם, כי בכל לבי אני מוכן לעשות כן, רק אינני מכיר את ר' אייזיק, ותיכף הביאו אל ההיכל את ר' אייזיק, על כן הכרתי אתכם תיכף כאשר ראיתי אתכם בביתי, וכן היה שנתפארה בתו.

(שמעונית אמת)

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הילולא דצדיקא

רבי אילמלך יעקב יצחק ראבינאוויטש מסודניווי ב"ר פנחס מקניצק. רב ברוך בן ציון טווערסקי מליאב - אומאן ב"ר מרדכי מליאב.

ש"כ

כ"ב אלול

רבי משה מאיר האב"ד דאברמיל ופרעמישלא ב"ר מרדכי זלמן אב"ד דרהאביטש.

רבי ישראל מקניצק (לאחר הסתלקות אביו ממלך מקניצק בארדיטשוב) לוי יצחק מברדיטשוב. [חתן ורבי יעקב]

מקניצקא

השר"ר רבי אורי מסטרעליסק ב"ר פנחס. [בזו"ש חתן רבי יעקב קאפל חסין] (אמרי קדוש)

רבי שמואל מקאניצק. [תלמיד המעלה אילמלך מליענסק]

רבי יוסף אב"ד הלברשטאם ב"ר דוד משאנא. [חתן רבי מנחם מענדל מגלאזנא]

רבי נחמן יעקב ב"ר יחיאל מילך אהרן - [ה"ס הנדבחה, אביו של הרבנת אברהם מסלאנים]

תרנ"ז

תש"ה

תק"ו

תקע"ב

תקפ"ו

תקפ"ז

תר"ט

תרס"א

תרס"ב

תרס"ג

תרס"ד

ד"א תתפ"ו

קפ"ו

תק"ב

תקפ"ז

תרס"א

תרס"ב

תרס"ג

תרס"ד

תרס"ה

תרס"ו

ערש"ק כ"ב אלול

רבי ברוך מקוויטוב. [תלמיד האלפסי]

רבי יעקב ב"ר משה הלוי [מולין] סג"ל, (מהר"י)

רבי מאיר הלוי מר"ן דק"ק מעזריטש.

רבי זאב וואלף מלוב. [תלמיד הרה"ק מסטרעליסק]

רבי פנחס ראבינאוויטש מקניצק ב"ר נתן דוד משידלואטא.

רבי מרדכי דוד טווערסקי מהורטשטייל ב"ר משולם זושא

פלא יקוני. עסק התפארה. [חתן רבי חיים צאנז]

רבי ישכר דוד בערעז' ליפער מסאטמאר ב"ר מרדכי מבראנא.

רבי אברהם משה מסאטמאר ב"ר עמנואל.

